

ни! Дано поживѣемъ и умремъ въ вѣрж-тж,
къмъ Божій-тъ сынъ, който ны е възлюбилъ,
и е далъ себе си за насъ; — въ вѣрж-тж, коя-
то е нелицемѣрна, и присноживущо начало
на послушаніе, святость, радость, любовь и
благодарность.

МАЛОВѢРНОСТЬ ДАЛЕКО.

- 1 Маловѣрность, далеко отъ мене иди,
Защото е близо Спаситель-тъ ми :
При него притичамъ отъ всекъ бѣдъ :
Христосъ е въ корабь-тъ; волны не брѣгж.
- 2 Наистинж азъ нему злѣ съгрѣшихъ,
И неблагодарно азъ го забравихъ,
Обаче той никакъ не мя забрави,
Но пжть-тъ ми пази, ще мя съхрани.
- 3 За скърбь или болкж защо да роптж ?
Въ лишеніе, бѣдствіе и тѣснотж ?
Понеже азъ мене ты страдаше все,
Азъ да не търпж ли за тебе, Христе ?
- 4 Нека пжть-тъ ми тъменъ и тѣжъкъ да е ;
Христовый пжть много по тъменъ быде :
На тоя наставникъ всемѣдрый съвѣтъ
Ще мя занесе на небесныя-тъ свѣтъ.
- 5 Помага ми, ей, всяка вещь за добро,
И пищо не може въ конецъ да е зло,
Побѣдитель ще видж святж-тж горж,
И тамъ колко сладко ще пѣснопож.